

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 578

гр. Сливен, 17.10.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СЛИВЕН, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на седемнадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Надежда Н. Янакиева
Членове: Мартин Цв. Сандулов
Симеон Ил. Светославов

като разгледа докладваното от Надежда Н. Янакиева Въззивно частно гражданско дело № 20222200500438 по описа за 2022 година

Производството е образувано по частна жалба против определение за прекратяване на производство и връщане на искова молба поради неотстраняване на нередовности и се движи по реда на 274 и сл. от ГПК.

Частните жалбоподатели твърдят, че определението е незаконосъобразно и неправилно и развиват детайлни съображения в тази насока. Молят за отмяната му и постановяване продължаване на съдопроизводствените действия.

Въззивният съд намира, че частната жалба е подадена в срок от процесуално легитимирани субекти, имащи интерес от обжалването, поради което е допустима.

Разгледана по същество, същата е и основателна, с оглед което следва да бъде уважена.

С атакуваното определение първоинстанционният съд е констатира, че ищците не са изпълнили конкретни указания за отстраняване на нередовности на исковата молба, дадени им с разпореждане от 15.08.2022г., поради което е върнал исковата молба и е прекратил образуваното по нея производство.

С разпореждане № 8192 от 15.08.22г. СлРС е оставил без движение исковата молба като нередовна и е указал на ищците в едноседмичен срок да посочат цена на иска за всяка една вещь, да посочат цена на иска на

останалите икове, да уточнят евентуалния иск спрямо кой главен се отнася, да внесат дължимата д.т. в размер на 4% от цената на всеки иск, но не по-малко от 50 лв. за всеки, да представят преписи от исковата молба за ответника и пълномощно за процесуално представителство.

Съобщението е получено на 02.09.22г. – събота - от пълномощника на ищите /представено е надлежно пълномощно/, на 09.09.22г. – събота – по пощата в СлРС е постъпила писмена молба, подадена от ищите чрез техния процесуален представител по пълномощие по чл. 32 т. 1 от ГПК, с която се представят поправена искова молба с препис за връчване, квитанция за внесена д.т. от 4 000 лв. и пълномощни. В поправената искова молба са изброени в 91 пункта виндицираните вещи, посочени са цените на част от тях и обща цена - 64 818, 71 лв. За вещите по 10 от пунктовете няма посочена цена. Описани са обстоятелствата, от които ищите черпят основание на претенциите си и са заявени петитуми.

Първостепенният съд е счел, че в поправената искова молба не се съдържа цената на всяка една вещь поотделно, освен това е посочил, че при д.т. от минимум 50 лв. за всеки отделен ревандикационен иск за всяка вещь, дължимата държавна такса би надвишавала внесената такава от 4 000 лв. Освен това е приел, че непосочването на тези цени го затруднява да определи действителния размер на общо дължимата държавна такса, а и такава не била внесена за другите два предявени иска – за мораторна лихва и за обезщетение за неоснователно обогатяване.

Настоящият въззивен състав намира определението за незаконосъобразно и неправилно.

На първо място, указанията, дадени в разпореждането от 15.08.22г. не са конкретни, а общи – да се внесе д.т. в размер на 4% върху цената на всеки иск, но не по-малко от 50 лв. Ищите са внесли сума от 4 000 лв., която съдът счита за недостатъчна, без сам да е посочил размер на дължимата, според него, такса. Доколкото той е поискал със същото разпореждане да се посочи цената на всеки иск /касателно всяка вещь поотделно/, а от 91 бр. вещи само 10 нямат посочена цена, то производството не може да бъде прекратено и исковата молба - върната за всички вещи – щом съдът е счел, че са предявени 91 ревандикационни иска, то аргументът му за нередовност във връзка с непосочване на цена и невнасяне на д.т. не може да се отнесе и

към исковете, за които тези указания са спазени. Кои точно са те, е станало невъзможно да се прецени именно поради неточните и общи указания на съда. А щом определянето на дължимата д.т. е обусловено от посочването на цената на исковете – то разпореждането за внасянето ѝ е преждевременно, тъй като не съдържа конкретно указание, което да се счете за изпълнено. След като ищците се затрудняват да определят цената на част от исковете си, а съдът изисква внасяне на държавна такса за тях, той следва, по реда на чл. 70 от ГПК, да определи цената на всеки иск и тогава да укаже точния размер на държавната такса, която се дължи. Едва след изпълнение на такива конкретни указания, може да се приеме, че е налице нередовна отчасти искова молба и да се приложи разпоредбата на чл. 129 ал. 4 от ГПК само спрямо тези искове, за които нередовностите не са отстранени в срок.

Поради това определението следва да бъде отменено, а делото – върнато на СлРС за продължаване на съдопроизводствените действия.

Ръководен от гореизложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение № 2395 от 16.09.2022 г. по гр. д. № 20222230103497 по описа за 2022г. на СлРС, като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

ВРЪЩА гр. д. № 20222230103497 по описа за 2022г. на СлРС на районен съд – Сливен за продължаване на съдопроизводствените действия.

Определението не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

